

62. Herr Peder och liten Kerstin.

a. BO, I.N.E. saml. O. A.	e. KA; HI, Nyl. III, 18 (B); även S.L.S. 82, 377 och S.L.S. 125, 42. (F)	MELODI.
b. PO, Nyl. III, 21.	f. NA, S.L.S. 82, 368; även S.L.S. 125, 40. (C)	Översikt.
c. FB, I.N.E. Saml. O. A. (D)	g. HI, S.L.S. 367, 77. (E)	
d. HI, S.L.S. 367, 82.		

a. *Nl*, Borgå, Kurböle.
Sj. *Lovisa Blomkvist*, f. 1846.

Uppt. Otto Andersson 1908. *Varianter.*

Mitt bröl-lop skall stå så högt upp i land. Den äls - kog vil - le vi be-

gynna. Att aldrig någon jung-fru dit kom-ma kan. All-ra kä - restan min, jag

kan e - der al - drig för - glömma.

b. *Nl*, Pojo.

Herr Pe-der och li-ten Kers-tin de su - to ö - ver bord. Den äls - kog

sko-la vi be - - - gyn-na. De tal - te så mån-ga skäm-ti - ga

ord. All-ra kä - re-stan min, jag kan e - der al - drig för-glöm-ma.

c. *Åb*, Finby, Pettu.
Sj. *Tilda Troberg*.

Uppt. Otto Andersson.

Herr Pe-der li-ten Kers-tin sut-to vid ett bord. Den äls - kog vil - le

vi be-gyn-na. De tal-te så mån-ga hjär-te-li-ga ord. All-ra
kä-re-stan min, jag kan e-der ald-rig för-glöm-ma.

d. Åb, Hitis, Kyrksundet.
Sj. Sofia Ginman, f. 1857.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

Herr Pe-der och li-ten Kirs-tin sut-to ö-ver bord. Den äls-kog
vil-le vi be--gyn-na. De ta-la-de så mång skäm-te-vis
ord. Al-dra kä-res-tan min, jag kan er al-de-rig för-glöm-ma.

e. Nl, Karis; Åb, Hitis.

Herr Pe-der och li-ten Sti-na de så-to till bords. Den äls-kog
vil-le vi be-gyn-na. De tal-te sins-i-mil-lan så mån-ga skämtförda
ord. All-ra kä-ris-tan min, jag kan e-der al-de-rig för-glöm-ma.

f.² Åb, Nagu.

Uppt. O. R. Sjöberg.

Herr Pe-der han sa-de till li-ten Kirsten så. Den äls-kog
vil-le vi be-gyn-na. Om sön-dag skall mitt bröl-lop

¹ Enl. var. från Åb, HI (S.L.S. 82, 377 och S.L.S. 125, 42):

² Orig. tonart C-dur.

Kirsten de så-to över bord.

g. Åb, Hitis, Vänö.

Sj. Alma Isaksson, f. 1874.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

Herr Pe - - der och li - ten Kirs-tin sut - to till bords. Den äls - kog
vil - le de be - gyn - na. De tal - te så mån - ga skäm - te - ful - la
ord. All - ra kä - res-tan min, jag kan e - der ald-rig för-glöm-ma.

A. BO, Svenssons saml. 6, 25; publ. Brage, årsskrift VII, 79.

B. »Peder och liten Stina», KA, Nyl. III, 18. (e)

C. NA, S.L.S. 82, 41. (f)

D. FB, I.N.E. S. Grönfors saml. (c)

E. HI, S.L.S. 367, 78. (g)

F. HI, S.L.S. 82, 99. (e)

G. V. NI, S.L.S. 72, 131.

H. NA, S.L.S. 352, 60.

TEXT.
Översikt.

A.

Borgå, Lill-Pellinge. Sj. Albertina Johansson, f. 1832. Uppt. A. P. Svensson 1910.

1. Liten Kirsten och herr Peder de sutto vid ett bord. — den önskan vilje vi begynna — De talte så många skämtes ord. — allra kärstan min, jag kan dig aldrig förglömma —	4. Herr Peder han låter sitt bröllop tillreda, fröken Kirsten låter sina kläder till- skära.
2. »Mitt bröllop skall stå så högt upp i land, att ingen sköns jungfru dit uppkomma kan.»	5. Herr Peder han låter sitt bröllop gå fort, fröken Kirsten låter sin gångare kring- sko.
3. »Bliver jag bjuden, visst slipper jag fram, jag har ju tri gångare uti mitt stall.»	6. Liten Kirsten hon rider över en bro, hennes hästar lågo på röde guldsko.
	7. Liten Kirsten hon rider över en ström, hennes hästar lågo på röde gullso.

Not av uppt.

Varianter.

8. Liten Kirsten rider på konungens gård,
hon låter utslå sin gullfärga hår.
9. Straxt bruden in till herr Peder kom;
»Där står en jungfru så fager och fin.»
10. »Står där en jungfru så fager och så fin,
så bein henne stiga i brudhuset in.»
11. Liten Kirsten hon genom dörren steg,
och herr Peder henne med ögonen neg.
12. Liten Kirsten hon hade mera guld på sin finger små,
än herr Peder hade på sin brudstolar två.
13. Liten Kirsten hon hade mera guld på sin kjortelfäll,
än herr Peder ägde uti sitt våld.
14. Liten Kirsten frågte herr Peder till:
»Får jag sitta vid unga bruden din?»
15. »Nej, du får ej sitta vid unga bruden min,
ty du skall bära fram mjöd och vin.»
16. »Vad är det för en jungfru så fager och så fin?
Jag tror herr Peder haver lagt sitt hjärta därtill.»
17. Bröllopet stod i dagarna två,
men aldrig vill bruden till sängen gå.
18. Bröllopet stodo i dagarna tri,
nu vill bruden till sängen si.
19. Liten Kirsten lade bruden på ett skrin,
tvätte hennes fötter i rödaste vin.
20. Liten Kirsten lade bruden på en stol,
där drog hon av henne båd strumpor och skor.
21. Liten Kirsten lade bruden i brudasäng,
där täckte hon bägge över dem.
22. Liten Kirsten hon ut genom dörren sprang,
hon smälde igen dörren att låsena sang.
23. Liten Kirsten hon sprang i äpelträsgård,
där hängde hon sig i sitt gullfärga hår.
24. Straxt budena in till herr Peder kom:
»Nu hänger liten Kirsten i äpelträsgård.»
25. Herr Peder han ut genom dörren sprang,
han smälde igen dörren att låsena sang.
26. »Hade jag vetat dess kärlek var så stark,
jag ej den förlorat för hundratusen mark.
27. Hade jag vetat dess kärlek så huld,
hon ej varit död för hundra tunnor guld.»
28. Om morgon bitti, när dagen blev ljus,
då var där tri lik i herr Peders hus.
29. Den ena var herr Peder, den andra var hans frilla,
den tredje det var unga bruden lilla.
30. Sen grävde de den graven så djup och så bred,
som de alla tri skulle läggas uti.
31. Sen växt där en lind uppå deras grav,
— den önskan vilje vi begynna —
där står hon grön till domedag.
— allra kärstan min, jag kan dig aldrig förglömma —

B.**Karis.**

1. Herr Peder och liten Stina de
såto till bords,
— den älskog ville vi begynna —
de talte sinsimillan så många skämt-
förda ord.
— allra kärstan min,
jag kan eder alderig förglömma —
2. Liten Stina sade till herr Peder så:
»När skall edert bröllop stå?»
3. »Mitt bröllop skall stå så högt
upp i ort,
att ingen skön jungfru dit kommer
fort.»
4. »Skall edert bröllop stå så högt
upp i ort,
och bliver jag bjuden, visst kommer jag
fort.»
5. »Mitt bröllop skall stå så högt upp
i land,
att ingen skön jungfru dit komma kan.»
6. »Skall edert bröllop stå högt
upp i land,
att ingen skön jungfru dit komma kan?»
7. Herr Peder han gjorde brede-
bords språng,
att gullspårena långt ner och benena
sång.
8. Herr Peder låter till bröllop göra,
och liten Stina lät sina bröllopskläder
utskära.
9. Och tröjan den var utav scharla-
kan röd,
och kjortelen var utav mantel så fin.
10. Och förkläd det var utav pärlor
och gull,
och fingrena utav ädela stenar så full.
11. Liten Stina lät sko sin gångare
grå,
som int har varit salad på femton år.
12. Liten Stina red sig över en ström,
och hennas hästar de lopp på röde gull-
söm.
13. Liten Stina red sig över en bro,
hennas hästar de lopp på röde gullsko.
14. Hon hastar sig väl och hon skyn-
dar sig fram,
hon skyndar sig dit, hon såg ljusena
brann.
15. Liten Stina red sig på herr Pe-
ders gård,
så binder hon hästen vid äppelagård.
16. Hertingen ut genom fönstret såg:
»Är här en skön jungfru på gården vår?»
17. »Är här en skön jungfru på går-
den vår?
Fagrare jungfru jag aldrig såg.»
18. »Det är herr Peders frilla så rik,
alder vi sågom hennes gelik.
19. Och mera gull haver hon på sina
finger små,
som herr Peder äger på brudstolar två.
20. Och mera gull haver hon på sin
kjortelfäll,
som herr Peder äger i hela sitt våld.»
21. »Är här en skön jungfru på gården
min,
så bjuden henne in på mjöd och vin.»
22. Herr Peder tog stolen, bjöd jung-
frun sitta ner:
»För dig har jag blandat både mjöd
och vin.»

23. »Ej lyster mig mjöd, ej lyster mig
vin,
men får jag lov att sitta vid unga bru-
den din?»
24. »Ej lyster dig mjöd, ej lyster dig
vin,
men intet får du sitta vid unga bruden
min.»
25. Liten Stina går sig till herr Pe-
ders äppelagård,
där hängde hon sig upp med sitt gull-
gula hår.
26. Hastigt kom budet för herr Pe-
der in:
»Liten Stina hänger död i äppelgården
din.»
27. Herr Peder opp utav sängen
sprang,
han sparkar upp dören att låsena sång.
28. Herr Peder satt spjutet emot
en rot,
att udden den togo hans hjärta emot.
29. Herr Peder satte spjutet emot
en sten,
att udden den togo hans hjärta till men.
30. Där uttrann både vatten och blod
som vattnet uti rinnande flod.
31. Om morgonen innan dagen blev
ljus,
så var där tri lik i herr Peders hus.
32. Den förste var herr Peder, den
andra var hans mor,
— den älskog ville vi begynna —
den tredje var unga bruden, i sorgen
blev hon död.
— allra kärestan min,
jag kan eder alderig förglömma —

C.

Nagu. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

1. Herr Peder han sade till liten Kirs-
ten så:
— den älskog ville vi begynna —
»Om söndag skall mitt bröllop stå.»
— aldra kärstan min,
jag kan eder alderi förglömma —
2. »Och skall ert bröllop om söndag
stå,
så vill jag var nära och se däruppå».
3. »Mitt bröllop skall stå så högt upp
i land,
att ingen skön jungfru dit komma kan».
4. »Skall edert bröllop stå så högt
upp i land,
och bliver jag bjuden, visst kommer
jag fram.»
5. Herr Peder han låter sitt bröllop
tillreda,
- och liten Kirsten låter sina bröllops-
kläder skära.
6. Herr Peder han låter sitt bröllop
gå fort,
och liten Kirsten låter sin gångare sko.
7. Och liten Kirsten salar sin gån-
gare grå,
sen rider hon sig på herr Peders gård.
8. Och liten Kirsten skickar sin små
drängar in,
och liten Kirsten lovar att stiga här in.
9. Och liten Kirsten innanför dör-
ren steg,
herr Peder henne med ögonen neg.
10. Och liten Kirsten haver mera
gull på sina fingrar små,
än herr Peder han haver gullstolarne
två.

11. Och liten Kirsten haver gull på
sin kjortelsfäll,
än herr Peder haver allt uti sitt våld.
12. Och liten Kirsten talte till herr
Peder så:
»Och får jag lov att sitta hos unga bru-
den din?»
13. »Och intet får du sitta vid unga
bruden min,
men gå på golvet och bär åt hennar
möd.»
14. Och herr Peder och unga bruden
de lade sig i säng,
och liten Kirsten täcker över bägge dem.
15. Och liten Kirsten ut genom dö-
ren steg.
»Jag beder till Gud Fader, jag går
aldrig hit in mer.»
16. Och liten Kirsten gick sig uti
appelagård,
där hängde hon sig med sitt vitgula hår.
17. Och straxt bådet in till herr Pe-
der kom.
»Och liten Kirsten hänger uti appela-
gård.»
18. Herr Peder opp ur sängen språng,
han smällde dören, så låsena sång.
19. »Hur hänger du här med ditt
vitgula hår?
- och medan du levde, visst höll jag dig
kär.
20. Jag skall gräva grav, både djup
och lång,
där skall vi bägge hava vår spasers
gång.
21. Jag skall gräva en grav både
djup och bred,
där skall vi bägge läggas ner.»
22. Herr Peder sätt svärdet mot en
sten,
att udden låg hans hjärta till men.
23. Herr Peder sätt svärdet mot en
rot,
att udden låg hans hjärta emot.
24. Om morgonen bitti, då dagen var
ljus,
så var där tre lik i herr Peders hus.
25. Den ena var herr Peder, den
andra var hans frilla,
den tredje var unga bruden den lilla.
26. De lade de likena alla på en bår,
och frunar och mamseller de krusa de-
ras hår.
27. De lade de likena alla i en grav,
— den älskog ville vi begynna —
där sova de sött, ja intill domedag.
— aldra kärstan min,
jag kan eder alderi förglömma —

D.

Finby, Pettu. Sj. Tilda Troberg. Uppt. Saga Grönfors 1931.

1. Herr Peder och liten Kirstin de
sutto vid ett bord.
— den älskog vilja vi begynna —
De talte så många hjärteliga ord.
— allra kärestan min,
jag kan eder aldrig förglömma —
2. Herr Peder sade till liten Kirstin så:
»I morgon skall mitt bröllop stå.
3. Mitt bröllop skall stå så högt upp
i land,
att ingen skön jungfru kan där komma
fram.»

4. »Ert bröllop må stå hur högt upp
i land,
men bliver jag bjuden, visst slipper jag
fram.»
5. Liten Kirstin in genom dörren
steg.
Herr Peder henne med ögonen neg.
6. Unga bruden frågte åt småsven-
ner så:
»Vad är det för en jungfru, som på gol-
vet månd gå?»
7. »Herr Peder hade en frilla så rik,
hon haver väl kommit till bröllopet hit.
8. Hon har mera gull på sin kjo-
r-
telfäll,
än herr Peder har i hela sitt våld.»
9. De drucko i dagar, de drucko i
tre,
men inte ville bruden åt sängen se.
10. De drucko i dagar, de drucko
i sex,
sen ville den bruden i sängen läggs.
11. De ledde den bruden i brudehus.
Liten Kirstin gick före med fackla och
ljus.
12. De lade den bruden i brudesäng.
Liten Kirstin täckte över båda dem.
13. Liten Kirstin ut genom dörren
steg:
»Jag beder godnatt, jag kommer aldrig
mer.»
14. Snart kom där ett bud till herr
Peder in:
»Liten Kirstin hänger i äppelgrind.»
15. Herr Peder ut genom dörren
sprang,
han slog till dörren, så låsena sang.
16. »Hör du liten Kirstin, vi hänger
du här?
Medan du levde höll jag dig så kär.»
17. Sen satte han svärdet emot en
sten,
så att det gjorde hans hjärta men.
18. Sen satte han svärdet emot en
rot,
så att det tog hans hjärta emot.
19. Om andra morgon, när dagen
blev ljus,
så var det tre lik i herr Peders hus.
20. Det ena var herr Peder, det andra
hans frilla,
det tredje var unga bruden den lilla.

E.

Hitis, Vänö. Sj. Alma Isaksson, f. 1874. Uppt. Greta Dahlström 1924.

1. Herr Peder och liten Kirstin sutto
till bords.
— den älskog vilja vi begynna —
De talte så många skämtfulla ord.
— allra kärestan min,
jag kan eder aldrig förglömma —
2. Herr Peder han sade till liten
Kirstin så:
»I söndag så skall mitt bröllop stå.»
3. »Och skall ditt bröllop i söndag
stå,
så vill jag va så nära och se däruppå.»
4. »Mitt bröllop skall stå så högt
upp i land,
att ingen skön jungfru dit komma kan.»
5. »Nej, aldrig står ditt bröllop så
högt upp i land,

bliver jag bjuden, nog kommer jag fram».

6. »Och mitt bröllop skall stå så högt upp i lid,
att ingen skön jungfru dit komma kan.»

7. »Nej aldrig står ditt bröllop så högt upp i lid,
bliver jag bjuden, nog kommer jag fram.»

8. Herr Peder låter sitt bröllop tillredas,
och liten Kirstin låter sin bröllopskläder skäras.

9. Herr Peder låter sitt bröllop gå fort,
och liten Kirstin låter sin gångare till skos.

10. Och liten Kirstin sadlar upp sin gångare grå.
Så rider hon sig till herr Peders gård.

— — — — —
11. Mera guld har liten Kirstin på sin finger små,
som herr Peder har på guldstolar två.

12. Och mera guld har liten Kirstin på sin kjortelefäll,
än herr Peder hade i allt sitt våld.

13. Och bruden den frågade småsvenner två:
»Vad är det för en jungfru, som uppå golvet går?»

14. »Herr Peder han hade en frilla så rik,
att ingen på orten är henne lik.»

15. De drucko i dagar, de drucko i två,
och aldrig vill bruden ur brudehuset gå.

16. Så gångar hon sig i herr Peders äppelgård,
så hänger hon sig på sitt ljusgula hår.

17. Så gick där ett bud till herr Peder in,
att 'liten Kirstin hänger i äppelgården din'.

18. »Liten Kirstin, vi hänger du här?
— den älskog vilja vi begynna —
Medan du levde så hade jag dig kär.
— allra kärestan min,
jag kan eder aldrig förglömma —

F.

Hitis, Rosala. Sj. M. L. Holsten. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

1. Herr Peder och liten Kirsten de såto över bord.
— den älskog ville vi begynna —
De talade dock så mång skämteris ord.
— allra kärstan min, jag kan eder alderi förglömma —

2. Herr Peder han talte till liten Kirsten så:
»Mitt bröllop skall om söndag stå.»

3. »Skall edert bröllop om söndag stå,
jag vill vara så när att se däruppå.»

4. »Mitt bröllop skall stå så högt upp i land,
att ingen skön jungfru dit framkomma kan.»

5. »Skall edert bröllop stå så högt upp i land,
och bliver jag bjuden, visst kommer jag fram.»

6. Herr Peder låter sitt bröllop gå fort,
och liten Kirsten låter bröllopskläder skäras.

7. Liten Kirsten reder sig till herr
Peders gård,
hon karskar och borstar sitt gullfärgade
hår.

8. Kjorteln han var av scharlakan
fin,
och ärmarna voro av finaste diamet.

9. Liten Kirsten rider upp till herr
Peders gård,
en liten småsven för henne där står.

10. Hon binder sin häst fast vid
äpplegård,
där ute för henne små svenner stå.

11. »Nu varin I välkommen liten
Kirsten hit till mig,
nu haver jag blandat ihop mjöda och
vin.»

12. »Ej lyster mig mjöd, ej lyster
mig vin,
men får jag sitta hos unga bruden din?»

13. »Intet får du sitta hos unga bru-
den min,
men gack uppå golvet, bär henne mjöd
och vin.»

14. Liten Kirsten hon månde uppå
golvet gånga,
hon fällde så mången sorgfull tår.

15. Unga bruden hon talte till små-
svenner så:
»Vad är det för en jungfru, som här uppå
golvet månd gå?»

16. »Herr Peder han hade en frilla
så rik,
och hon har hit kommit i brudhuset in.»

17. Unga bruden månde på golven
gå,
— den älskog ville vi begynna —
där rann en ros uppå bägge hennes
kind.
— allra kärstan min, jag kan eder al-
deri förglömma —

OTRYCKTA G. (str. enl. A: 1—5, 7, 8, 11, 11a, 14,
TEXTER. 15, 12, 13, 21a, 24, 23). V. Nyland. Uppt.
Översikt. Filip Sundman 1899.

H. (3¹, 13, 23^a). Nagu, Nötö. Sj. Charlotta
Lundström, f. 1868. Uppt. G. Dahlström
1923.

Avvikelser i G, H enligt A.

1¹ Herr Peder och liten Kerstin [de] . . .
G — 1² Där talte de mång skämtfulla o. G.
2² A. i. skön j. d. komma skall G.

3¹ v. kommer j. f. G; nog kommer j. f. H.

4¹ [till-] reda G — 4² Och liten K. l. sig
bröllopskläder skära G.

5¹ [han] l. s. b. ske f. G — 5² Och liten
K. l. s. g. sko G.

7¹ [hon] r. utöver e. s. G — 7² H. gångare
löper p. röda g. G.

8¹ in på herr Peders g. G — 8² Och ute
för henne herr Peder han står G.

11¹ [hon] in i brölloppsalen steg G.

11a Välkommen, välkommen, liten
Kerstin till mig. Men här haver jag blan-
dat mjöd och vin G.

12¹ [hon] . . . fingrarna s. G — 12² [sin]
brudastolar t. G.

13¹ Hon h. m. g. uppå s. k. H — 13²
Å. h. P. han hade H; i hela s. våld G, H.

14¹ Ej behagar mig mjöd, ej behagar mig
vin G — 14² Blott jag får s. hos u. b. d. G.

15¹ Väl skall du få sitta hos . . . G — 15²
Men giv henne intet ont i sinn G.

21a Och liten Kerstin följde herr Peder
till säng och önskade honom lycka med
sin vän G.

23¹ Och l. K. knyter hop sitt fager gula
hår G — 23² Och hänger sig opp i herr Pe-
ders äppelgård G; Hon h. sig i s. gullfläta h.
H.

24¹ Om morgonen kom budet t. h. P. in
G — 24² Att l. K. hänger död i trädgården
sin G.

*O m k v ä d e¹ saknas i H; Den älskog v. v.
b. G — O m k v ä d e² A. kärstan m. G, H;
j. k. eder alderig f. H; j. k. er a. glömma G.*